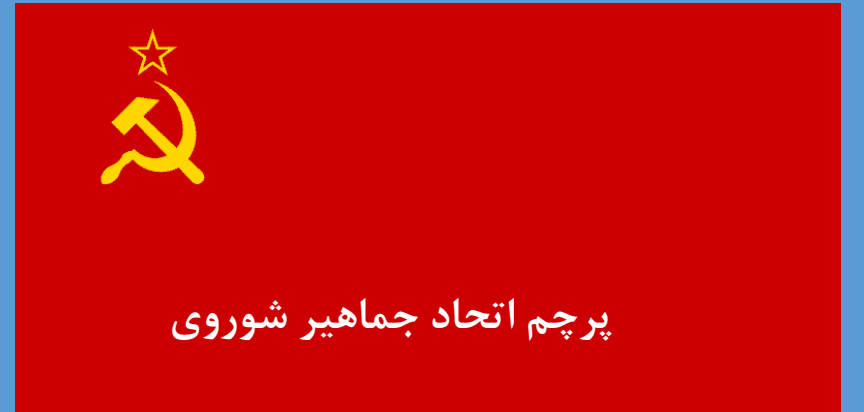

اتحاد جماهير شوروى

آغاز تا پايان

نشان اتحاد جماهير شوروى

پرچم اتحاد جماهير شوروى

اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی یا به طور خلاصه شوروی، یک حکومت سوسیالیست فدرال بود که در سال ۱۹۲۲ به وجود آمد و در ۱۹۹۱ از میان رفت. این حکومت اتحادیه‌ای متشکل از روسیه و چندین جمهوری دیگر در شمال اوراسیا بود که نظام تک‌حزبی داشت و توسط حزب کمونیست شوروی اداره می‌شد. پایتخت آن مسکو در جمهوری فدراتیو سوسیالیستی روسیه شوروی، بزرگترین جمهوری خود قرار داشت. شوروی از نظر مساحت بزرگترین کشور جهان بود و فاصله شرق به غرب آن بیش از ۱۰ هزار کیلومتر و شمال تا جنوب آن بیش از ۷۲۰۰ کیلومتر بود و ۱۱ منطقه زمانی داشت. قلمرو آن شامل بیشتر اروپای شرقی، مناطقی از اروپای شمالی و همه آسیای شمالی و مرکزی بود و پنج منطقه آب و هوایی داشت. جمعیت گوناگون آن در مجموع با عنوان مردم شوروی شناخته می‌شدند.

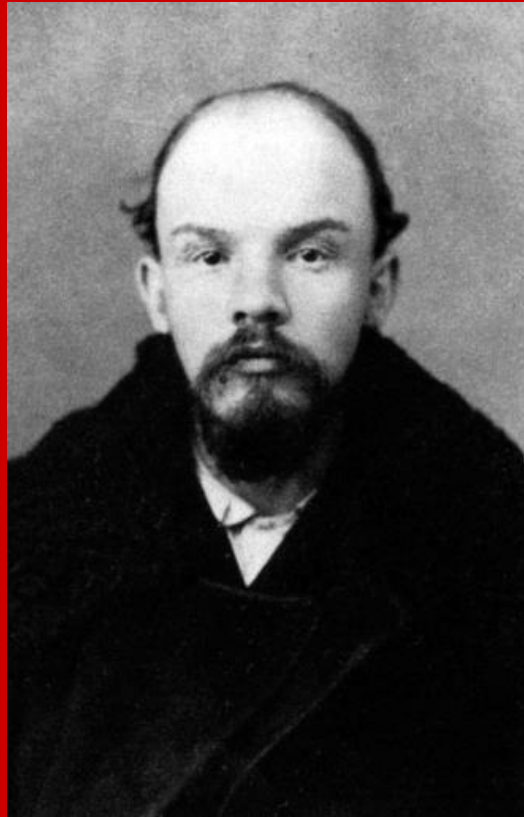
در آگوست ۱۹۱۴ امپراتوری روسیه وارد **جنگ جهانی اول** شد. نخست تنها حزب بُلشویک و انقلابیون سوسیالیست، مخالف جنگ بودند، اما شکست‌های روسیه حامیان امپراتوری را به حداقل رساند. انقلاب نخستین بار توسط خود دهقانان و کارگران و سربازان ناراضی از جنگ و سلطنت در فوریه ۱۹۱۵ (که به انقلاب فوریه معروف است) صورت گرفت. در واقع بُلشویک‌ها در انقلاب فوریه هیچ نقش خاصی نداشتند. در کشاکش انقلاب فوریه، گروه‌های مختلف کارگری و دهقانی شکل گرفت که مهم‌ترین آن‌ها سُویت پترگراد بود و لئون تروتسکی یکی از سران این گروه بود که سپس با نفوذ در دولت موقت نخست‌وزیر شد.

لئون تروتسکی

اختلاف اصلی میان انقلابیون سوسیالیست اینجا اتفاق افتاد که عده‌ای انقلاب را اجتناب ناپذیر می‌دانستند؛ اما عده‌ای خواهان اصلاحات از طریق دولت موقت بودند. اینجا بود که میان صاحبان مقام سوسیالیست‌ها و اشخاصی که حرف‌هایشان توسط مردم انجام می‌شد، اختلافی صورت گرفت که باعث شد ولادیمیر لنین با تفسیری که خود از مارکسیسم داشت، به نام مارکسیسم-لنینیسم حمایت مردم را به خود جلب کرد و جالب اینجاست اتفاقاتی که در آینده برای شوروی پیش آمد و تصمیمات دولت تضاد علنی با نظرات مارکس و حتی لنین داشت.

ولادیمیر لنین

انقلاب اکتبر به رهبری بلشویک‌ها صورت گرفت. بلشویک‌ها و ولادیمیر لنین حمایت دهقانان را با اجازه دادن برای اداره زمین‌های خودشان به دست خودشان و تشکیل شوراهای دهقانی، سربازان خسته از جنگ را با اطاعت نکردن از فرماندهانشان و همین‌طور حمایت کارگران را به دست آوردند و به سُویت‌ها نفوذ کردند و با این که رهبران معتدل سوسیالیست در شوراها مخالف آن‌ها بودند، اما در یک کشاکش، قدرت را سُویت‌ها به دست گرفتند و انقلاب را هدایت کردند. سرانجام در اکتبر سال ۱۹۱۷، انقلاب مردم روسیه به ثمر نشست. واپسین امپراتور روسیه، نیکلای دوم و خاندانش به یکاترینبورگ تبعید شدند و سپس همان‌جا تیرباران شدند. بالاخره حزب بلشویک به رهبری ولادیمیر لنین قدرت را در این کشور به دست گرفت و به بیش از ۳۰۰ سال سلطه دودمان رومانوف بر روسیه پایان داد و امپراتوری روسیه سرنگون شد.

از جمهوری روسیه تا تأسیس اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی «۱۹۱۷-۱۹۲۲»

پس از به قدرت رسیدن حزب بلشویک، دولت موقتی به نام جمهوری روسیه «روسیه بلشویک» تشکیل شد. اما این کشور، مدت کوتاهی پس از تشکیل با حمله طرفداران امپراتور گذشته و نیروهای خارجی به ویژه بریتانیا روبرو شد. این دوره به دوران جنگ داخلی روسیه معروف است و طی آن ارتش نوین شوروی با نام ارتش سرخ به کوشش لئون تروتسکی و تحت رهبری او شکل گرفت تا با ارتش جبهه سفید که متشکل از افسران و ژنرال‌های دوران امپراطوری تزاری بودند به جنگ بپردازد. در جریان جنگ داخلی و بعد از آن حزب کمونیست اتحاد شوروی که تنها حزب مجاز در کشور بود، سیاست اقتصادی سخت گیرانه را تعقیب می‌کرد که به کمونیسم جنگی معروف شد. ۵ سال بعد، در ۳۰ دسامبر ۱۹۲۲ و پس از سرکوب مخالفان و دشمنان، حزب بلشویک که نام خود را به حزب کمونیست اتحاد شوروی تغییر داده بود تأسیس کشور «اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی» را اعلام کرد. این کشور از اتحاد روسیه و مناطق متعلق به روسیه تزاری تشکیل شده بود.

